Svenska Canada-Tidningen

BOX 3074 TELEFON GARRY 3174.

Utgifven hvarje torsdag af

CANADA WEEKLY PRINTING CO., LTD.

865 Logan Ave., Winnipeg, Man.

PRENUMERATIONSPRIS:

Ett år (i förskott)	$1.00
Half år do	.50
Tre månader	.25
Helt år till Förenta Staterna	1.50
Helt år till Sverige	2.00
Halft år do	1.00

Prenumerationsmedel kunna sändas såväl i registrerad bref som genom Post eller Express Money Order eller Postal Note. Dessa sistnämnde, som ej behöfva registreras, böra göras betalbara till THE CANADA WEEKLY PRINTING CO., LTD.

Prenumerant, som önskar sin adress ändrad, omfattade att insända både den gamla och den nya adressen.

Utsände prenumerationsmedel kvitteras endast å den gula adresslappen.

J. A. BANBERG, Manager. S. EKSTRÖM, Editor.

BEFULLMAKTIGADE REPRESENTANTER FÖR SVENSKA CANADA TIDNINGEN.

O. L. Kootson, P. M.	Edenavilla, Alta.
A. E. Ringvall, P. M.	Ringvall, Alta.
C. J. Pehrson, P. M.	Odin, Alta.
A. Westman, P. M.	Midale, Sask.
John E. Pennman, P. M.	Scandinavia, Man.
Frank Hillstrand,	Hilltop, Man.
J. E. Anderson, P. M.	Net of Lake, Sask.
Gust. Persell, P. M.	Falun, Alta.
Alfr. Åkerlindh,	Ottawa.
A. P. Peterson,	Prince Albert, Sask.
Ben. H. Backlund	Poison, Sask.
Gust. Olson,	Port Arthur, Ont.
J. E. Falk, P. M.	New Hill, Alta.
Erik J. Haglöf,	Haglof P. O., Sask.
David Skoglund, 322 First St.	Edmonton, Alta.
Mr. Thos. J. Rognesse	Kingman, Alta.

PARLAMENTET UPPLÖSTES I LÖRDAGS.

Nominationsdagen blir 15 september. — valdagen den 21 september.

Det nya parlamentet sammanträder i början af oktober.

Det säkert väntade skedde i lördags. — Dominionparlamentet förklarades då upplöst, och i den af generalguvernören därom utfärdade proklamationen utsättas valen till det nya parlamentet till den 21 september, med den 15 sept. som nominationsdag.

Upplösningen, ehuru säkert väntad, kom dock något förr än man i allmänhet tänkt sig. Men regeringen ansåg med fullt skäl att oppositionen nu tillräckligt tydligt lagt i dagen sitt fasta beslut att genom obstruktion hindra reciprocitetsfördragets antagande, och att det därför vore onödigt att spilla mera tid på gagnlöst kabbel.

Underrättelsen om parlamentsupplösningen och reciprocitetsfrågans hänskjutande till folket väckte stor entusiasm bland de liberala partimedlemmarna.

Bland de konservativa mottogs också underrättelsen med tillfredsställelse, men många tro att de konservativa endast "hvissla för att hålla modet uppe" och att de i själfva verket inom sig tycka att de begått en dumhet genom framtvingandet af allmänna val på en för dem så ogynnsam platform. Ett bevis på att de konservative ej äro så fortjusta öfver parlamentsupplösningen torde väl få sökas däri att de redan börjat klandra regeringen för att parlamentet upplöstes för snart. Först hade man velat ännu en tid diskutera Sir Wilfrids hållning på den Imperiala konferensen, anklagelserna mot Hon. Frank Oliver med mera sådant — eller allt utom reciprocitetsfrågan. Nu måste de emellertid bita i äpplet antingen de vinna det surt eller sött, ty nu stå valen för dörren och de skola vägas på folkopinionens våg.

PREMIERMINISTER LAURIERS MANIFEST TILL CANADAS FOLK.

Reciprociteten har ansetts önskvärd i fyrtio års tid. — En förkrossande kritik öfver oppositionens argument.

Sir Wilfrid Laurier utfärdade strax efter parlamentets upplösning ett manifest till Canadas folk, hvarur vi anföra följande:

Ständigt under de sista fyrtio åren ha Canadas båda politiska partier strafvat efter en öfverenskommelse med U. S. A. rörande ömsesidigt tullfritt handelsutbyte af naturprodukter. År 1854 afslutade lord Elgin för Canadas och Maritimprovinsernas räkning ett sådant fördrag med U.S.A., hvilket till båda ländernas fördel varade till 1866.

Allt sedan det året ha alla politiker i Canada, hvilket politiskt parti de än tillhört, varit eniga rörande önskvärdheten af att ånyo kunna afsluta ett liknande fördrag med Förenta Staterna. Detta är ej heller att undra på, eftersom Canada, beträffande jordbruk, fiske, samt gruf- och skogsdrift äger förmåner som icke finnas i något annat land på jorden och då tillväxten af vår handel och industri till stor del beror på att tillräckliga marknader öppnas för våra produkter.

När de konservative sist ville ha reciprocitet.

Det konservativa partiets sista försök att få en reciprocitetstraktat med U.S.A. genomförd, gjordes af Sir John McDonald själf, som år 1891 upplöste parlamentet för att höra valmännens mening om ett tilltänkt reciprocitetsfördrag med U.S.A. År 1893 upptogs detta spörsmål i det liberala programmet, på hvilket partiet sedan segrade vid valen 1896.

Sedan den nuvarande regeringen kom till makten, föreslog densamma U.S.A. att öppna underhandlingar om ett reciprocitetsfördrag, men vi bevärdigades ej ens med ett svar. Vi förklarade då att ett dylikt anbud ej hädanefter skulle komma att göras af Canada.

För mindre än ett år sedan hade emellertid Förenta Staterna ändrat åsikt och sände till Ottawa två representanter från Washington för att höra om vi vore villiga att underhandla om ömsesidig tullfrihet eller tullnedsättning å vissa naturprodukter. Dessa underhandlingar kulminerade sistlidne januari i afslutandet af ett preliminärt reciprocitetsfördrag mellan de båda regeringarna.

Motståndet i Förenta Staterna.

Denna öfverenskommelse möttes med starkt motstånd af mäktiga intressen i Förenta Staterna, men nu ha som bekant seger vunnits af dem som anse fördraget vara till nytta ej blott för Canada utan äfven för Förenta Staterna.

Fördraget är nu antaget af U.S.A., som därmed gjort oss ett anbud hvilket i fyrtio års tid eftersträfvats af hvarje ledande canadensisk statsman.

Det konservativa partiet har nu alltså på en gång gjort en afvikelse från sina stora ledare under de gångna åren, samt förklarar nu att det vill bittert bekämpa samma politik som lifligt förfäktades af både Sir John MacDonald och Sir John Thompson i de sista politiska tal dessa statsmän höllo inför canadensiska valmän.

Premierministern berör därefter det konservativa partiets obstruktion, som han ansett tillräckligt effektiv att motivera en snar upplösning af parlamentet i stället för att längre bortslösa en dyrbar tid.

Parlamentets värdighet.

Det har alltså, fortsätter premierministern, synts honom mest förenligt med parlamentets värdighet att snarast möjligt upplösa detsamma och förelägga den omtvistade reciprocitetsfrågan till folkets afgörande. Folket får nu själft afgöra om det förändrat åsikt eller om det fortfarande önskar reciprocitet beträffande naturprodukter mellan Canada och U. S. A., om det önskar det södra grannlandets marknad stängd eller öppen för den lofvande skörd som snart skall inbergas.

Afgörandet, mina landsmän, ligger i edra händer, och regeringen afvaktar med lugn resultatet däraf. Det har bl. a. påstätts att fördraget, om det blir ratificeradt, skulle komma att medföra Canadas annektering af Förenta Staterna. Det är omöjligt att taga ett sådant argument på allvar, då det väl skulle betyda att Canadas folk kunde lockas till att öfvergifva moderlandet på grund af fördelen af det tullfria handelsutbytet med Förenta Staterna. I själfva verket borde snarare motsatsen komma att inträffa, ty erfarenheten lär oss att lifliga handelsförbindelser i alla tider varit verksamma medel till fred och godt samförstånd nationerna emellan.

Denna öfverenskommelse, som icke på något sätt binder oss i vår tullpolitik i öfrigt, som fortfarande bibehåller den viktiga engelska preferenstariffen — denna öfverenskommelse, som öppnar nya, hittills stängda handelskanaler, skall utan tvifvel närmare tillknyta de vänskapsfulla förbindelser som redan existera mellan detta land och moderlandet å ena sidan och Förenta Staterna å andra sidan. Dessa förbindelser skola, låtom oss hoppas så, en dag i en icke alltför aflägsen framtid resultera i ett vidsomfattande skiljedomsfördrag som för alltid gör krig omöjligt mellan det stora riket, hvilket vi äro stolta öfver att tillhöra, och den stora nationen, som vi äro stolta att ha till granne.

Wilfrid Laurier.

NÄR SVENSKAR EMIGRERA TILL BRASILIEN.

Det är ett sorgligt öde, som möter den svenska brasiliefararen. När efter storstrejken 1909 hela grupper af arbetare från Kiruna togo sig före att utvandra till Brasilien, höjdes varningsrop från hela landet — undantagandes från socialisthåll. Det är allmänt kändt att klimat och lefnadsförhållanden i Brasilien ej passa för nordbor, och tillräckligt många nödrop från besvikna och i olycka komna föregående utvandrare hade hörts dit hem för att man skulle ha god erfarenhet af hurú själfmördande denna emigration är.

Men ingenting hjälpte; hundratal af de norrbottniska grufarbetarna ha på olika tider gifvit sig i väg till fäderlandet och undergången.

En brefskrifvare till Nationalföreningen mot emigrationen i den trakt af Brasilien, där de svenska emigranterna slagit sig ned, meddelar, att det varit omkring 300 Kirunabor, 60 familjer och några ungkarlar, som ditkommit. Af dessa hade ett fyrtiotal aflidit, flertalet små barn.

Emigranten erhåller där en jordlott på 25 hektar, beväxt med urskog, och till ett pris af 250—350 milreis (en milreis är 2 kronor) att betalas på fem år.

Sedan han sökt och öfvertagit en kolonilott får han 125 milreis i matpengar af regeringen, dem han får ut hvar fjortonde dag i poster om 15 milreis, dessutom får han 25 milreis i utsädespengar och 30 milreis i verktygspengar. Verktygspengarna får han återbetala på samma villkor som jorden. Dessutom får emigranten, om han så vill, 250 milreis i lån till att bygga sig ett hus.

De svenskar, som slagit sig ned utefter Uruguay-floden, skrifver korrespondenten, komma nog att få genomgå hårda tider. Deras jord har på grund af det oerhörda slarf som råder, ej blifvit uppmätt och kan sålunda icke på länge tagas i bruk. Tiden går härigenom förlorad, understödet förtäres och arbetsförtjänst finnes icke att få — man måste uteslutande lefva af hvad man kan frambringa af jorden.

Hvarför utvandrade de ej till Förenta Staterna eller Canada, där så många jord- och hemlösa svenskar förut skaffat sig egen torfva och eget hem?

HON. ROB. ROGERS PROFETERAR OM SIN FRAMTIDA UPPHÖJELSE.

Påstår att han är utsedd till finansminister i nästa konservativa Dominionregering. — Han "säljer skinnet, innan björnen är skjuten".

Rykten ha länge gått om att Hon. Rob. Rogers, premierminister Roblins närmaste man i Manitobaregeringen och för tillfället tillförordnad premierminister, skulle komma att kasta sig in i dominionpolitiken. Ryktena ha än besannats, men det är ännu ej bestämdt i hvilken valkrets mr Rogers skall låta uppställa sig som kandidat. Däremot har han själf offentligt förklarat att det är alldeles bestämdt att han är utsedd till finansminister i den blifvande konservativa Dominionregeringen. Detta påstående har naturligtvis väckt löje i de liberala leden, där man är öfvertygad om att ingen konservativ regering kommer till makten som resultat af de nu förestående valen. Äfven bland en hel del af mr Rogers konservativa meningsfränder har hans profetia mottagits med blandade känslor, då man anser att dr Roche borde ha företräde framför Rogers när det gäller att besätta finansministerposten — om det nu öfverhufvudtaget blir de konservative som få det bekymret.

KRIGSMOLNEN I EUROPA SKINGRAS.

Ingen tror längre på krig mellan Tyskland och England.

Förhandlingarne mellan Tyskland och Frankrike rörande Marockofrågan ha nu tagit en gynsammare vändning och det tros att Tyskland skall finna sig föranlätet att göra medgifvanden som bli acceptabla både för Frankrike och England. De båda sistnämnda makterna fortsätta dock att intaga en bestämd hållning.

England fortsätter att koncentrera trupper till östra kusten färdiga för inskeppning å flottan. Alla torpedförstörare tillhörande andra flottiljen af hemlandsflottan ha utbeordrats från Portland med förseglade order och ligga med ångan uppe.

Rysslands premierminister har offentligt förklarat att Ryssland i det eventuell konflikt kommer att vidblifva sin allians med Frankrike.

GLASETS LOCKELSER.

Allt det är moraliskt, som öfverensstämmer med verkligt god sed. En sed återigen är god i samma man den befrämjar det helas väl. Den är dålig, därest samhället lider af dess verkningar. Ju större välsignelser en sed för med sig, desto högre står den moraliskt sedt. Ju mer den förstör af samhällslycka dess mer omoralisk är den. Dryckesseden bringar årligen hundratusentals människor inför domstolen; den drifver årligen tusenden till själtmord, och lika många råka genom densamma ut för olycksfall. Alkoholdriekandet för hvarje år tusentals människor till hospitalet. Det förkortar lifvet, förvärrar sjukdomen, förökar sjukdomsanlagen, minskar den fysiska och psykiska dugligheten och främjar det sociala eländet. Det är en ständigt flödande källa till armod och nöd af alla slag. Spritbruket är en omoralisk sed. Hvar och en, som på något sätt stödjer denna sed, är i sin mån ansvarig för dess följder. Hvar och en, som genom sitt exempel bjuder den spetsen, bidrager däremot att göra sina medmänniskor friskare och lyckligare. Men — stärker det icke karaktären att segerrikt kämpa mot frestelsen? Den, som försvarar alkoholen därmed, att den skulle erbjuda en moralisk gymnastik, är lik den idrottslärare, som toge sig för med att låta sina elever öfva sig med dynamitbomber. I lifvets strid ha vi fullt upp med tillfällen att träna vår självbehärskning. Alkoholen är för detta ändamål det mest olämpliga medlet redan därför, att den förminskar hjärnans klarhet och gör viljan till en kastboll för ögonblickets nyck. Så länge dryckesseden ännu har ett så starkt grepp öfver sinnena, som den har, så länge är det ett bevis på större karaktärsstyrka att säga nej än att säga ja till glasets lockelser.

MORMONERNAS POLITISKA VÄLDE.

I Sverige och andra europeiska länder är mormonfrågan en fråga om legaliseradt månggiftes vara eller icke vara och vid sidan härom också en utvandringsfråga. I Amerika däremot har den från början varit och är alltjämt en politisk fråga och en maktfråga af öfverraskande dimensioner.

I Canada ha äfven mormonerna börjat inkomma i så stort antal, att vi här i tid böra aktgifva på den därmed hotande faran.

Då U. S. A:s fäder skrefvo landets konstitution, ästundade de och trodde sig ha lyckats i att helt och för alltid skilja kyrka och stat. Så vidt gäller då befintliga kyrkosamfund ha de också gjort det. Men det modärna Amerika har att räkna med mormonkyrkan, som förskrifver sig från 1830 och om hvilken redan på 60-talet en gelsk skriftställare efter några veckors besök i Utah mycket bestämdt uttalade sig: "Den tid är förbi, då Amerikas folk kunde skratta åt den nya sekten".

Mormonkyrkan är en stat i staten, och inom ett fritt folk har den grundat en despotisk makt. Dess öfverhufvud inte bara råder öfver — låt oss säga — 375,000 människors samveten, och politiska inflytande, han disponerar däruföfver enorma rikedomar, och — sist men icke minst — sex senatorsröster och elektorsröster i tre stater.

Förenta Staternas politiska lif är för de flästa af oss ett mysterium och att döma af tidningar och tidskrifter ett ganska ruskigt mysterium, som man f. n. som bäst söker klara upp. Bland de problem, som torde bli svårast att på laglig väg komma till rätta med, är de kyrkopolitiska, och författaren till "Lights and Shadows of Mormonism" ger en högst belysande framställning af den nuvarande situationen och hur den så småningom uppstått.

Josiah F. Gibbs är en mormon, och född i Nauvo, Illinois, där hans far arbetade som timmerman vid tempelbygget och senare deltog i striderna mot den pöbel, som gjorde processen kort först med profeten och sedan med "de heliga", 1857 följde familjen sina trosfränder till Utah, och 1859 finna vi far och son i Brigham Youngs tjänst arbetande vid teaterbygget — den berömda Salt Lake Theatre fullbordades som bekant tidigare än templet.

Förf. omtalar med stor respekt Brigham Young, i hvars hus han umgicks och som han kände så som en ung gosse kan känna en vuxen man. Han var, säger han, frånsedt en oförklarlig och aldrig svikande fanatism, "i hvarje tum en man".

På 60-talet arbetade förf. nära platsen för den förfärliga Mountain Meadow-massakern, där ett nybyggaretåg, öfver hundra personer, sju är tidigare anfölls och i grund nedgjordes, män, kvinnor och barn, af indianer under ledning af hvita män, som kommit till dem under parlamentärflagg. Öfverfallet skedde på beställning af det lokala prästerskapet. Brigham Young visste ej därom förrän några dagar senare, men han afgaf mot bättre vetande en fullständigt lögnaktig rapport om saken, och gjorde allt för att skydda brottslingarna. Rent litterärt sedt är skildringen af massakern bokens glanspunkt. En man, som kände alla dess detaljer, brukade kväll efter kväll upprepa dem för den ej tjuguårige ynglingen, i hvars minne de inristades som med eldskrift. Han sådde månhända därmed frö till de tvifvel på lämplighet af kyrklig disciplin i världsliga angelägenheter, hvilka så småningom ledde till Gibbs' utstötande ur kyrkan.

Men därförut missionerade han i England under två år; vid sin hemkomst började han studera geologi, Darwin och Herbert Spencer och försökte under några år bringa den nya lifsåskådning, som han genom dem hade kommit till, i öfverensstämmelse med mormonismens läror. Det var emellertid först den s. k. uppdelningen på politiska linjer år 1891, som framkallade en öppen brytning mellan den nu välbestälde redaktören och hans kyrkas pelare. Denna uppdelning af de röstberättigade på ett sätt, som gjorde en omkastning möjlig utan långa förberedelser, hade två syften, det ena att åstadkomma en lindring i tillämpningen af antipolygamilagarna, detta genom det parti, som för tillfället åtnjöt kyrkans stöd, det andra att ändtligen göra Utah till stat, något som fördröjts däraf, att dittills profetens röst varit folkets röst och däraf icke gjorts någon hemlighet.

Det fanns vid denna tid flera hederliga mormoner än Gibbs, som protesterade mot ett förfaringssätt, hvarom så småningom sanningen dunstat ut. Många af dessa mormoner tillhöra nu det s. k. amerikanska partiet, som gör till sin uppgift att bekämpa polygami och kyrkligt inflytande i det politiska lifvet. Men det stora flertalet af kyrkans anhängare underkasta sig alltjämt sin profets lära i enlighet med det programmuttalande, som han själf gifvit med orden: "Den, som säger: du må leda mig i andliga men icke i världsliga ting, han ljuger inför Guds ansikte, förutsatt han har tillräckligt förstånd att begripa hvad han talar om".

Gibbs' mer än fem hundra sidor långa bok, som han "med aktning och tillgifvenhet" tillägnar de unga mormonerna, ger en fängslande skildring inte bara af den nuvarande politiska situationen, utan också af den utveckling, som fört därhän, från striderna i Missouri långt innan månggiftsdogmen proklamerats till den fäktning med ord, som fördes i afsikt att hindra aposteln Smoot att taga säte i senaten. Den sympati förf. allt från sin barndom insupit för dessa modiga och driftiga nybyggare, mormonfolket i Utah, kommer fullt till sin rätt, medan han å andra sidan med obönhörlig stränghet och sanningskärlek går till rätta med dess ledare.

Författarens ursprungliga afsikt var att begränsa sig till mormonernas politiska prästadöme. Men så nära sammanhänger detta både med månggifteslära och dess tillämpning, i äldre dar officiellt ett privilegium, som förlorades af kyrkan, och med mormonernas tidigare historia, att hans bok i själfva verket blifvit en historia, omfattande åttio år af kyrkans tillvaro. Hans klara och rediga framställningssätt, hofsamhet, måtta och märkbara vederhäftighet gor "The Lights and Shadows of Mormonism" inte endast till synnerligen underhållande läsning, utan också till en förträfflig arsenal för dem, som önska vapen mot den mormonpropaganda, som för närvarande bedrifves med synnerligen lifaktighet i de flästa länder.

SURPRISEPARTIES I SVERIGE.

I en korrespondent från Sverige till Svenska Amerikanaren läses följande:

"Äfven sällskapslifvet är underkastadt moder och nyheter. Sysslolösheten gör människan uppfinningsrik, och sedan man uttömt ett nöje, söker den orolige sällskapsträlen att finna en ny form för tidsfördrif, med hvilken han kan underhålla liktänkande sysslolösa.

Från Amerika har nu kommit en nyhet till alla de andra på sällskapslifvets område nämligen "surprise parties". Vi kalla dem här "öfverraskningsparti", och så här går ett "öfverraskningsparti" till i Stockholm:

Man befinner sig på sin lilla trefliga sommarvilla. Villan ligger afskild från grannarna inom trädgård och man är glad åt att en gång få vara ensam i fred med sin lilla hustru och sina barn.

Det är en varm och vacker sommardag. Plötsligen höres en automobils pustande läte på vägen. Den stannar framför grinden. Ett ungt par stiger ur och trycker edra händer hjärtligt. —

"Så snällt att bjuda oss!" utropade.

Lyckligtvis är man inte utan förråder. Man har ett höns till söndagen och ett knippe färsk sparris. Man håller god min och tänker, att situationen är räddad.

I detsamma höres en andra bils skrän. Nu stiger fyra vänner ur, taga af glasögonen och tacka er med starka förtjusningsrop. Ni bleknar, tänker på det för ett dylikt besök klent utrustade skafferiet, men smäler i alla fall.

Det finnes kanske, när allt kommer omkring, några konserver att ta till.

Men strax därpå tjuter en tredje bil. Ni hoppas, att den skall gå förbi. Ingalunda. Den stannar oförfärradt framför grinden. Det är en präktig lyxautomobil, och den innesluter sex resande, sex af edra vänner, hvilka hoppa ut, smälla igen dörrarna och betyga eder sin glädje och sin tacksamhet för inbjudningen.

Den här gången känner ni, att ni är förlorad. Det märkes också på eder förkrossade min. Det är det man velat, och gyeklet har lyckats. Man utbrister i skratt. Vagnarna öppnas. Korgar innehållande stekar, pastejer, vinbuteljer, lastas ur. Man har endast kommit till er för att få äta upp och dricka ur den förning, man själf haft med sig."

Världens största flottrevy.

Om den vid engelska kröningen hållna flottrevyn skrifver en korrespondent:

Den 27 engelska mil långa raden af krigsfartyg erbjöd en oförgätlig syn, då kungajakten, framför hvilken gingo fyra svarta torpedbåtar, styrde mot den mäktigaste flotta världen någonsin skådat, medan 3,000 kanonars dundrande salut fyllde luften med ett öronbedöfvande dån.

Det mest imponerande bland de utländska fartygen var den amerikanska Dreadnoughten "Delaware", samt tyska pansarskeppet "von der Tann". Mest beundrad blef obetingadt den vackra, hvita svenska kryssaren "Fylgia", som med sina gula skorstenar och skrofvets smäckra linier påminde om en amerikansk millionärs lustjakt. Den norska kryssaren "Eidsvold" försvann nästan vid sidan af "Delawares" väldiga pansarskrof, hvaremot det danska "Ofert Fisher" gjorde sig bättre mellan Turkiets och Kinas icke fullt så kolossala kryssare.

Revyn var den första, hvari intet segelfartyg deltog, och den första vid hvilken England icke hade det största fartyget. "Delaware" är 100 tons större än "Neptune", och "von der Tann" är med sin maskin på 12,000 hästkrafter öfverlägsen det britiska "Infantigable".

Stående på taket till kungapaktens däckshytt, betraktade konung Georg hvarje fartyg med en sakkunnigs ögon. Vid 4-tiden ankrade kungajakten i närheten af det franska pansarskeppet "Danton", hvarefter de utländska befälhafvarne mottogos i audiens.

STARLAND

IDAG:—
THE OLD LEGEND.
PIED PIPER OF HAMLIN.
NÄSTA MÅNDAG:—
SERIES NO. 2
'MUTT & JEFF GET PASSES TO THE BALL GAME'.
SENARE:
THE FALL OF TROY.
THE STILL ALARM.

H. J. SMITH
Kgl. Svenska Vicekonsulatet
Tel. 832. Bostads-tel. 2038
55 MERCHANTS BANK
WINNIPEG

THE DALTON REALTY COMPANY
Tel. Main 1557.
Förmedling af fastighetsköp.
Lån och försäkringar.
507 Main street, Winnipeg, Man.
Telef. 1557 & 1558.

PRIS: $1.50 à $2.00 per dag.
Fri omnibus vid hvarje tåg.
Imperial Hotel
Angus McLeod, James Morton, Agare.
Hörnet af Main & Alexander,
WINNIPEG.

MISS DOSIA CH. HALLDORSON
Massage enl. vetenskaplig metod.
Svensk sjukgymnastik och manipulationer.
Diplom från Dr Clod-Hansens Institut Köpenhamn, Danmark.
Ansiktsmassage och Static-elektrisk behandling specialitet.
Suite 312 Kennedy Block, Partage ave. midt emot Eatons.
Kontorstelefon Main 7723. Bostadstelefon Sherbrook 1704.

För SÄKERHET, Snabbhet och Trefnad
TAG DEN GAMLA TILLFÖRLITLIGA
CUNARD LINE
ETABLERAD 1840
ALLA REKORD SLAGNA
ÖFVER ATLANTEN PÅ
4 DAGAR, 10 tim., 41 min.
SNABB RESA TILL SKANDINAVIEN
STORARTADE DUBBEL-PROPELLER, TRE-PROPELLER OCH FYRA PROPELLER ÅNGARE.
De snabbaste och bland de största i världen.
LUSITANIA, MAURETANIA
FRANCONIA, Ny (1911)
CARMANIA, CARONIA
CAMPANIA, IVERNIA
AQUITANIA, LACONIA (under byggnad)
Snabba förbindelser till alla skandinaviska och finska hamnar.
Se våra agenter ang. speciella nya Tredje Kl. bekvämligheter.
Sänd efter program öfver de Stora Midsommar Exkursionerna
THE CUNARD STEAMSHIP CO., Ltd.,
S. E. CORNER DEARBORN AND RANDOLPH STS., CHICAGO.
P. McLELLAND, General Ticket Agent,
340 Main Street, WINNIPEG, MAN., CANADA.

De tillförlitligaste säkraste och bekvämaste sättet att sända pengar är att använda
Dominion Express Money Order
VEXLAR
eller
UTLÄNDSKA POSTANVISNINGAR.
Betalbara öfver hela världen.
Telegramremissor. Utländska pengar köpas och säljas.
Kundratals agenter öfver hela Canada.

Clark Bros. & Co., Ltd.
143 Portage Ave.,
East of Main St.
Bok- och pappershandlare i partil
Winnipeg. Manitoba.

Skand. Advokat
Thos. H. Johnson,
McArthur Bldg., Portage Ave

P. E. Hagel
Legitimerad advokat.
Kontorstelefon: Main 7018.
Bostadstelefon: Main 8395.
601 Union Bank Bldg., Winnipeg.

G. S. Van Hallen
Advokat och
PATENT SOICITOR
Telefon Main 5142. Privat 2357.
103 Farmers Bldg.

D. R. C. MACLEAN,
L. L. B.
ADVOKATER och SAKFÖRARE
NOTARIUS PUBLICUS
Pengar utlånas mot första inteckning.
Phone: Main 4720
801 McArthur Block, Wpg

A. S. BARDAL
BEGRAFNINGS BYRÅ
Begrafningar utföras skyndsamt och till moderat pris
HYRKUSKVERK
Första klassens droskor.
Kontorstelefon: Garry 2152
Bostadstelefon: Garry 2151
Bardal Blk., 121 Nena St.

TEL. 1239
Clark Bros. & Hughes
BEGRAFNINGSBYRÅ.
366 Portage Ave. Steele Block

EDGAR & SWANSON
— LIKBERSÖRJARE —
Phones:
OFFICE: Garry 375
D. W. EDGAR: Main 8647
G. W. SWANSON: Garry 327
398 Logan Ave., Winnipeg.

Björnson & Brandson
LÅKARE.
COR. WILLIAM & SHERBROOKE.
Mottagningstid: 2—3, 7—8 e. m.
Garry 320.
Bostad: 620 McDermont Ave.
Garry 321.

Svensk Läkare
Dr. C. E. Johnson
Kontor: 678 MAIN STREET
(Ingång i Dominion Bankens norra filial, trappuppgången till vänster.) Nästa intill Gordon-Mitchells apotek. Telefon Garry 4284. Timmar 1—4 e. m., söndagar 3—4 e. m. eller efter öfverenskommelse. — Bostad: 160 Cathedral Ave. Tel. 5319.

DR.
S. C. PETERSON
Svensk läkare och kirurg.
Kontor:
Hörnet af Main och Market Sts.
Telefon:—7922.
Bostad:
96 Dagmar St
Telefon:—8362.
Timmar:
1 till 4 och 7 till 8 e. m.

A. L. MACINTYRE,
Marble & Granite Dealer,
Phone. Garry 1988.
231 Notre Dame Ave., Winnipeg.
Var eder egen agent. Skrif direkt efter mina priser och inbespara minst 25 proc. Ett stort lager af grafvårdar, gallerverk, monument, m. m. Gör en beställning, och om ni ej blir belåten återtaga vi gärna det beställda.
Vi lita på ert omdöme.

DR. T. GÖTTSCHE-MOXNES
Skandinavisk tandläkare.
Smärtfriaste metoder under användande af sofgas.
Adr. Dr. Morden,
Hörnet Logan Ave. & Main St.
Ingång hädanefter från Logan.